

651. A nap immár felvirradván

Vad Péter Zsigmond

1. A nap im - már fel - vir - rad - ván, Kér - jük az Is - tent mind - nyá - jan:

Hogy e - zen az e - gész na - pon Bűn - től min - ket ol - tal - maz - zon.

2. Nyelvünket megtartóztassa, És a bűnre ne bocsássa,
Szemeinket betakarja, Gonoszra nézni ne hagyja.

3. Szíveink tiszták legyenek, Gonosz bűnt be ne vegyenek,
Kevélységet gyűlöljenek, Tobzódást ne szeressenek.

4. Hogy mikor a nap lenyugszik, És az éj bealkonyodik,
Mi egészen tiszták légyünk, És őtet vígan dicsérjük.

5. Dicséret légyen Atyánknak, És egyetlenegy Fiának,
És a mi Vigasztalónknak, Kitől minden jók származnak.